У угљевичком Центру за културу промовисана је књига "Угљевик, рудник и град - хроника једног доба", аутора Петра Томића, који је радни вијек провео у Руднику и термоелектрани /РиТЕ/ "Угљевик".

Томић, дипломирани инжењер рударства, иако пензионер, написао је монографију посвећену 120 година рударства у Угљевику којом је желио да од заборава отргне оне који су се борили за опстанак рудника.

"Ово је историја рудника и Угљевика. Претходне три монографије биле су о руководиоцима, инжењерима, а ова је о радним људима - копачима, багеристима, занатлијама, који су одржали Угљевик и у њему провели радни вијек", рекао је Томић.

Он је истакао да је заједничко за све раднике који се помињу у књизи рад, љубав према послу и истрајност.

Према његовим ријечима, у Угљевику није било увијек лако, а најбољи период за рудник био је период Краљевине Срба, Хрвата и Словенаца када су рудари одлично

живјели.

"Тешко је било у периоду привредне реформе од 1965. до 1969. године, када су погони били затворени и од 1.300 радника остало само 486. Сви други су отишли. Тада смо остали без радне снаге, инжењера, техничара, а даље смо наставили тако што смо пребацили опрему и људе на један стари површински коп и тамо издржали 10 година, до почетка изградње Термоелектране", навео је Томић.

Томић је у овој књизи чији издавач је била ЈУ Народна библиотека „Филип Вишњић“ Бијељина приказао историјат развоја рудника, као и пратећи развој Угљевика и његових становника у контексту друштвено-политичких збивања.